

ABONAMENTU

In oraș	In distrete
entră unu anu	24 30 lei.
entră 1/2 anu	12 15 —
entră trei luni	7 8 —

Ori-ce Abonament neînsoțită de vară se refuză.

Abonamentele să facă numai de la 1 15 și 1 leu cărei luni.

Epistolele nefranțate se refuză și articoli nepublicați se ardă.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

Intre manuscrisele inedite ce poedăm de la marele bardu ală Rănanie, Bolintinénu, găsindu și urnatorea poesiă, fără dată, o publicam aci, credând că facem placere românilor:

POESII INEDITE

(de D. Bolintinénu.)

Dominul Tudor, bunu creștinu,
Ne-a scăpatu de prințu streinu,
Ș'a plătitu cu alu lui sănge,
Cu-alu lui sănge românescu!
Tera până adă flă plângă
Si vrăjmașii îi cinstescu.

Dar mormântu-i n'a perită,
Numele-i n'a vestejitu,
Și trecutul, ce veghiéza
In alu terei dulce sînă,
Mișcă, sare, s'aripéza
Si șoptesce «Domnū streinu»!

Ađi francesu, italianu,
Mâine șfabu ori lipovéntu.
Și poimâine, cine scie,
Vre unu arhon din Fanaru,
Până timpul o se vie
Ca se cerem ușu măgaru!

La români nu mai suntu falnicu
Oménii, Domnii se fie puști?
Tera ce nu dă Domnii harnici
Nu mai dă nicu bunu supușt.

Cine are alu sîu nume
Intra'l patriei eroi,
Ca se potă ađi a spune.
«Eú suntu tera, aşa voiú!»

Némulu ce în sînu-i n'are
Nicu unu omu spre a domni,
E pe cale de perdare,
Nu e demnă de a mal fi.

Căci pentru a fi stăpâni
Trebuie se simu români!

Vo! strigați neatîrnare?
Orți și ce românu o vrea;
Insă astă-dî dênsa are
Nisice fructe-amari se dea!

Pentru unu desertă cuvîntu
Vreți alu patriei mormântu!

Vo! eroi, mândria noastră,
Stefanu, Mircea celu bătrână
Și Mihai, corona vostă
Vremu s'o dăm la unu streinu.

Căci noi numai merităm
De cătu jugulu se purtam!

Terile amenințate,
Și trecutul loru smerită,
Datinile preschimbate,
Dreptul terei înjositoru:

Etă cum amu pricepută
Dorul terei. — Ne-amu perduț!

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANNUNCIURI

Linia mică pe pagina a IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " II.	2 lei
" " I.	3 "

Pentru Franța: se priimesc anunțuri și reclame la D-nii Grain & Micoud, rue Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania, la D-nu Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserării și reclame Redacționea nu este responsabilă.

dința de eri a Camerei în totalu, cu 49 voturi contra 23. Domnul Ventura singură s'a abținut!

Atâtă acăstă abținere cumu și reducerea voturilor opoziționii, din 36 ce au fostu în ședința precedente la 23, nu le înțegemă de locu.

Domnul Ventura scim că în ajună a sprijinită modificările propuse de guvern și a ținută isonu ministrilor ca unu musicantă dintr'unu coru óre-care! Cumu vine acumă de se abține? Care este motivul căvalerescii purtări a Domniei séle? Mustarea consciinței se fi străbătută numai într'o nópte în sufletul Domniei séle, séu că era sicură de majoritate și a făcută acăstă ca o ironiă?

Orți cumu va fi, îlă privesce pe Domnia sea. Noi amu ținută numai se constatămă faptul. Aceea ce ne interesă mai multă se scimă, este reducerea voturilor opoziționii cu 13. Cemisteru este și acesta?

Noi nu putemă se esplicămă acăstă faptu, de cătu că în sînul opoziționii suntu unii ómeni nărvăti cu sugrumarea libertății pre-

sei și speru a veni în curându la ministeru, cândă aceste modificările pote prinde bine, le pote servi tōte pasiunile și tōte urile; éru alți suntu ómeni de afaceri, și e destulă ca unul din ministrii săi amenințe cu o urmărire óre care său cu o șicană, ca acesti depu-

tați se votese contra opiniunilor manifestate de dênsii în desbatere.

E tristu, e durerosu a vedea asemenea procedări!

Și ne întrebămă de ce durășă acăstă situație atâtă de fatală și atâtă de îngreutore pentru poporul? Cândă numai este consciința dreptului și a datoriei, nici între aceia cari se pretindă a fi aleși liberi, indipendenți de voința guvernului, ce trebue se mai acceptă. Opoziția de astă-dî nu este o falangă de luptă, nu este compactă, și de acea și guvernul nesocotesce tōte consiliele și criticile séle și își bate jocu de tere.

Singuri cățăva ómeni luptă pe faciă și cu sinceritate în tōte cestiunile cele mari, cum suntu D. Stefan Golescu, D. N. Ionescu și D. N. Blaremburg. Pe aceste sentinelle, tera totu déuna le-a găsită la postul loru, combatându la intrarea forteretei, în care suntu aședate libertățile și drepturile născute, ca se nu fie răpite de aceia

cară suntu nărvăti a hrăpi asemenea lucruri sănte. Dacă furii străbătută în cetate și au furat multe din dispozitive, vina nu este a loru, ci a acelor lalte sentinelle, cară au desertat de la postul loru, séu lău părăsită, unele cu preguetare, altele din neglijență.

Face multă ca cine-va se-și cunoșcă datoria ce-i impune positia sea și se stea la postul seu totu déuna, căci scriptura ne dice că nimini nu scie diu și ora cândă mirele, adică ocasiunea, va veni.

Ne aducemă aminte că în Adunările de sub Domnia lui Cuza, până la 1864, nu erau mai multă de 10 séu 15 deputați din partitul liberal; însă acestia, pentru că erau deciși, pentru că erau neschimbați în ideile și principiile loru, pentru că erau totu déuna sentinelle neadormite la posturile loru, de cele mai multe ori impuneau ei guvernului voința loru, care era voința întregei teri. Cine pote tăgădui că tōte reformele făcute de Cuza, nu le-a făcută de cătu silitu de ei, de presiunea loru, care era presiunea națiunii.

In zadar adulatori în viață ai fostului domn, denigratori a două di dupe cădere și astă-dî deificatori sei, în zadar se voru încerca se nege acestu faptu, căci faptul este de faciă în foile publice de atunci și oricine le va citi nu poate nu recunoșcă acestu mare adevăr.

Cea ce se tăcea atunci, nu se poate face și astă-dî? Aru fi absurd se dicemă nu; déru trebue ómeni neinteresați, ómeni cară nici nu ținu întreprinderi de la guvern, nici nu au arende de plătitu, nici nu sunt funcționari în posturi din în cară potu se fie espuși și scoși. Dacă alegătorii aru fi trimisi numai dece ómeni de acestia, pe lângă cei cară mai suntu ađi în Cameră și despre cară amu vorbitu mai susu, cetatea aru fi bine pădită și sacrul depositu dintr'ënsa aru fi salvată.

Avis alegătorilor!

Publicăm ađi, după Români, desbaterile Senatului, din diu de 13 Decembrie, asupra proiectului de lege, pentru înființarea de penitenciare.

Din acăstă desbatere se va vedea că D. Prim-ministrul, numai prin amenințarea că va cere Domnitorului disolvarea Senatului și va trimite pe senatori a casă, a putut obține votarea legei.

Este dreptă că o asemenea amenințare nu putea se nu intimeze pe majoritatea Senatului; însă bătrânii s'a arătată, cu acăstă ocasiune, mai intiligenți de cătu deputați din majoritatea Camerei. Ei au votată legea, déru au lăsată o mică ușă prin care se șea din situație în care i puse D. Prim Ministrul: au pus unu amendamentă care dice că nu se pote înființa penitenciarele în tere, până nu se va regula situație finanțară. Prin urmare, nu se voru înființa cătu va sta acestu guvern, căci subu elu, suntemu sicuri, nu se va regula nici o dată!

Drumulă de feru, neputendu sosi eri, din cauza căderii zăpedei, n'a venită nici diarele streine. Aceasta ne face se nu putem da ađi sciri din afară. Publicăm însă mai josu unu articolă dupe le Siècle, intitulat Studii Constituționale, asupra situaționii Franciei. De și acescă articolă privesce mai multă lucrurile și pe ómeni din acea tere, coprinde însă învățăminte, idei și critici cară se potu aplica la tōte terile, și mai cu sémă la noi.

STUDII CONSTITUȚIONALE

Cuvintele suntu demne de acte. Putemă spune cu durere că se pronunță nisice cuvinte nereparabile.

Pe buzele ómenilor cară au făcută septenalitatea, cară ardcaseră acăstă tentă sub cară noī eramă se ne repausăm, în fie-ce di isbucnescu nouă amenințări de restaurație, de regalitate, și cugetarea de a resturna cea ce s'a stabilit. Pretutindeni în gura mare, incepă érașă intrigele de odioră.

Este deplorabilă de a se audă așa discursuri, de a se vedea ómeni, ca Baragnon, Lambert de Sainte-Croix, Ravinel, abundându, cu așia de puțină rațiune, atâtă ură și atâtă mânie. Suntu așia daru ómeni, cară nu sciă că la noi amenințarea este totu așa de atingătoare ca și brutalitatea séu ultrajulă însuși, și că se értă mai cu greu pote. Mai bine loviști cu tășnălu de cătu cu latul săbiei, onorează nu pote suferi acesta. Mediocris, precumă cu toți suntemu, de unde vă vine atâtă aroganță? Nu cumu-va străluce pe fruntea vostă gloria de la Marengo? Aveți óre baionetele armelor aflate, pentru a restaura monarchia vostă? Unde, din întemplier, în

mișlocul săngelui, în o noapte a lui Decembrie, ați luat voi de josu bastonul cu care voi să se conducă Franția? Pentru a domnia o țără și a o îngurătia, nu sunt de cău două mișloce: admirația și teroarea. Admirația... care vă sunt serviciile? Teroarea?... unde vă este forță?

Aproposito de o alocație de fonduri, din care, prin considerație către președinte ați și fost dator să depărtați politica, ce însemnează acele reticențe uriciose, acele intempestive objurgări contra Parisului? Se dice că pentru a' veni în adjutor, voru ca în salonele soburgului Saint-Honoré, să se cheme în intruniri «elita populației», și, sub masă a cestei pretinse bune-voințe, găsiți mișlocul de a ultragia marea cetate prin eternele vostre bănueli. Oare cere acăstă cetate, tinde ea mână ca unu săracu rusinosu, și credeți ore că va fi dispusă să primăscă unu adjutor din care vă faceți o miluire? Parisulu nu cere milă. Cădendu subu impostații născută din rușinele Imperiului, Parisulu cere de lucru, și pote departe de a putea să' dați cea ce cere, voi fatalmente depărtați lucrul din mâinile sélé prin cursurile, legile și speranțele vostre.

Cu câteva miș de luminiști a prinse, în sgomotul mușicei, nu veți reda Parisulu viața comerciale prosperă, afacerile active și schimbul animat. Cea ce ar redescriza totul, cea ce aru face să circule avuția, aru fi sicurătatea generale redată societății, mulțumirea spiritelor, și mersul onestu alu guvernului, care consistă în primirea și îndeplinirea voinței țării. Atunci Francia aru merge înainte. Dérū, pe cău timpu veți face politica d'a'ndosele, braciele nu voru avea de lucru, operațiunile cu scadență camu lungă nu voru găsi capitale, și falimentul, premblându-se prin orașu, va amenința cele mai solide case. Faceți prin faptele vostre ca să se îndouăsca greutățile mulțimei și vă veți admira opera și gloriosul rezultatul administrației vostre.

Și cumu s'ară putea să fie altu felu? Pentru a vă satisface pasiunea văstră regalistă, ați organizați în Francia întrégă luptă. Cu astu-felu de condiție, ce producere, ce mișcare comercială potu exista? Pretutindeni ați semenat sistematice antagonismul; elu tocmai se stinge și lăț reaprinsu; amenințați pozițiile căpătate, loviți spiritele cele mai pacifice, și țiu de mâne nu mai pote fi sicură pentru nimeni.

La spatele primarilor loviti de voi și indărâtul consiliilor municipale, cărora le aplicăți nisice legi ca la cei mai grozavi suspecți, suntu miș de funcționari cari ținu de acele consiliu; căduți sub mâna prefecțiilor și supravegherea poliilor, ei nu mai potu fi sicuri de

modestele loru funcționi și de pâinea de tote țile. Pentru a se pronunția asupra salariului institutorilor și asupra cifrei retragerilor loru, alegeți pe ultramontanul Dupanloup; credeți ore că în acestu prelatu violentu, voru avea deplină credință acesti omeni braví cari împlinescă cea mai nobile dintre datorii. Libraria dă de mâncare la unu număr mare de familiu, de la neguțatorul de petece până la editoru; libraria este una din bogătiele și gloriele Franciei; voi o șicanati, și, fideli urei vostre asupra instrucției, usați de tote mișlocele posibile pentru a împedica, adică pentru a împuțina circularea și vîndarea cărților. În privința împriimăriei, aceași neincredere, aceeași piedici; voi îndreptați tote bibliotecile unde nu se cântă cântice bisericesci.

Contra presei, care reprezintă interesele miliōnelor și dă de lucru la atâtea bracie, până la formarea legilor fiscale, preventive și represive ce meditați, armați cu starea de asediu și cu decretele imperiului, o urmărită până la extremitate, îi interdiceți vinderea pe calea publică, o suspendați; fără dreptu, precum și fără respectu de proprietate, o suprimați. În fine, și acăstă este culmea,—fiindu că acetele vostre n'au de cău unu scopu unicu: d'a lovi sufragiul universale, fundamentul și basa ordinei sociale.—Francia simte clatinându-se totu în jurulu ei, și se întrebă cu terore până unde voi să mergeți. Numele adevăratu alu guvernului vostru, l'a găsitu de multu Charron; guvernul vostru se numește:

Unul contra tuturor.

CE SE FACE CONTRIBUȚIUNEA PUBLICĂ.

Cu toate grelele dări, de care suferă astă-dă țera—totuși fie-care Românu și-ară dice: ei bine, banul nostru este bine întrebuințat, nu se risipesce, nu se fură. Se susține instrucția publică, se susține armata, ni se dă justiția, avem o bună administrație, se canaliză apele, se construe porturi mari, în fine nu se mănâncă de cutare și cutare, și avere publică, departe de a fi apanagiul unoru semenii ai noștri, ea servă la înflorirea țării, la rădicarea națiunii! Din nefericire însă, lucrurile nu sta astă-felu. Ce vede bietul contribuabilită, căndu astă-dă cei mai mulți nu alergă se ocupă funcției publice pentru a servi țării, ci de ași crea resurse pentru o întrăgă vietă! Până și celu mai din urmă perceptor comunale este dominat de aceași idee, d'a adjunge să trăescă și să se învățească din contribuția semenului său! Ei bine, cumu crede regimele că se pot vedea cu ochi bunu astă-felu de lasare a tutulor mișloce-

loru de producere în finanțele țării la dispoziție oră-cărui funcționar ce volesce a se folosi de densitate? Nimeni nu volesce se contribue pentru bunul traiu și învățirea ministrului, a directorului, a prefectului, a sub-prefectului, a funcționarilor salinaru său vamali, a primarilor pénă și a perceptořilor! De aceea pe lângă sleirea tutulor međilor producători, contribuabilită a u cea mai mare nemulțumire, vădendu cumu și în ce mână adjunge banul ce scote de la cheutore, ca să'l dea ca contribuție, cu? acelora ce'l tortură cum nu se poate mai rău.

Amu adusă la cunoșința Guvernului, cumu, în comuna Păcurești ca și în altele, Primarele regimelui merge cu cutesanța nu numai d'a ocupa și incompatibila funcție de perceptore fără alegeră Comunei, luându două salarii din bugetul comunei, dărăcă, și-a creatu singură și o contribuție extra-legală, impunind locuitorilor unu adaosu de dare de căte 84 bană la fie-care trimestru pentru folosința sea ca perceptore, fără să dea chitanță pentru acesta.

Ei bine, dacă s'a găsitu unu contribuabile D. Constantin Lăzărescu, să denuncie și să reclame de mai multe ori celu ce amu reprosusă în acestu țiară, cerându urmărirea unu asemenea faptu, elu după insistența administrativă a fostu lovitu pentru acăstă cu crudime chiar prin mâna justiția locale. În locu se fie tradusă la instrucție abusivul primar, s'a liberat mandatul de aducere contra denunciatorului Lăzărescu, căruia îi atribue acelu primar că, și elu acumu căpătă anu, în calitate de perceptore, aru fi luatu mai multu cău unu trimestru de la două contribuabilită, dupe nesce chitanțe ce aru există sub a sa semnatură. Cu modulă acesta de amerințare și grămedirea și altor perceptoři, prin inventarea unor acuzații cu totul infame asupră, elu este redusă la tacere și împreună cu densusu și alti, care aveau să ne facă comunicări de asemenea natură, de prin alte comune.

Ca să probăm însă și mai multu adevăratul faptelor ce susținem că sub-numire de contribuție, se iau bană în folosința personale a funcționarilor regimelui, totu mai avem o denunciere contra unu perceptor Pavelu Stefanescu și a unu primar Ion M. Popescu din comuna Poena, plaiul Prahova, cără, la finele anului 1872, primindu de la George Stefanescu și Ionă Matache din aceași comună leu V.I.I.082 par. 2, dreptu contribuția fonciară a tăerii unei pădurii numită Vrăjitoarea, și nefindu prevăzută în recensământul făcutu la 1871, ei au însușită pentru densusu acel bană, fără a' vîrsa fiscului. Si este acăstă, totu același primar aru si dalapidat și leu nuoi 418 ce se

prevedeau în bugetu ca capitalu Comunei.

Pentru aceste însușiri de bani, s'a făcută denunțare D-lui Prefectu alu județulu, de către d-ni Petre Marinescu și Ionă Matache, încă de la 25 Octombrie trecută, și nu s'a audiu de nici o urmărire, ca și pentru primarul de la Păcurești. Acumu nu rămâne de cău să audimă, dupe sistemă ce se usază, că se persecută și acești din urmă denunciatori.

Cându, în facia grămedirii unor contribuții, peste puterile producători, fără precedentă și fără altă justificare pentru a loru întrebuită, contribuabilită nu aș în vedere de cău folosința și speculația tolerată funcționarilor publici, cari le introducă din ce în ce cu mai multă cetezanță și nepăsare de acele legi, asupra cărora d. primu Ministrul Catargiu strigă că nu suntu bune, ne întrebăm cu îngrijire: la ce ne mai putem aștepta?!

(Democratul)

SENATULU

Sedința de la 13 Decembrie; 1873.

După aprobarea sumarului ședinței precedente, se pune 'n discuție continuarea protectului de lege privitoru la regimul 'nchisorilor.

Ministrul președinte propune 'nchiderea discuției, de ore-ce atâta cuvinte și gloduri ce s'a aruncată asupra guvernului în aiașă cestiune simandicosă aducă negreșită urgia poporului asupra guvernului, care tinde că aiașă cestiune să asigure o vietă mai dulce temniților.

Vorbesce despre 'nchiderea discuției d. Ion Manu și combate d. Lungenu.

Senatul în mare majoritate o respinge.

Se dă cuvântul D-lui Lungenu, care dice că ajunsă se nu mai înțelegă ce vrea guvernul actuale se facă din acăstă țera. Că de la venirea seală putere, n'a făcută de cău se creeze imposite, se cheltuișă fără socotă, și, vădendu șipetele țării în contra lor, s'o amenință cu faceră de temnițe, și apoi să susție că vrea binele țării Guvernul nu s'a 'nvrenicită se asigure viața tinerimii, care este viitorul țării și care cu grămadă mură, mai cu séma prin comunele rurale, fără să aibă doctori dajunsu și medicamentele trebuite. N'a 'ngrijită nicăi chiar de lipsa de sămăntă, care a lăsată în săracia o parte din populația rurală: așa se face binele pentru țării, eru nu p'o parte imposite, și ieru imposite, și pe d'altă parte gheșetură, cari au împlută de măhnire sufletele omenilor de bine și ar indignată totă populația țării. Chiar aci în București întâlnesc cineva prin liceul o puțină 'ngrijire de curațenia său de trebuințe unu scolaru; nu se găsește nicăi pahară, nicăi putină cu apă; de multe ori copilul mea a venită bolnavă de la școală, din cauza murdaricului, și cu toate acestea bugetul iustrucției este înflat. Unde chiăltuișă banii, d-lorii ministră? Faceți scole, respăndiți iustrucție, eru nu cugetați le temnițe; înfrânați răsipele, jafurile, eru nu le tolerați: aș mersu prin judecie, ați constatați crime, și favoriți vă facă să le acoperiți. Deca avătă asemenea slabiciuni, lăsați acăstă sermană țării, pe care o răstignișă, fără milă și grija. D-sea, terminându, cere ca, nefindu mișloce d'a se 'nfința temnițe, legea să se respingă.

D. N. Racoviță arătă că este adevărată nevoie de nesce temnițe mai bune de

TELEGRAFUL

câtă cele actuale și d'o îngrijire mai mare și de îndulcirea suferințelor nenorocișilor întemnițați. Legea are trebuință de multe modificări. În acăstă situație, d-sea vede că impositele ce s'a pusă supra terei nără fi bine se se mai repetă, ca se se mai dea și pentru crearea de temnițe. Se se lase poporul să se mai resuscite. D-sea, care a fost totu-dé-una pentru guvern, în interesul ordinii, a început să se îngrijescă de starea finanțelor noastre și de preocuparea publică.

D. Panait Radu, luându cuvântul, dice că guvernul actuale a devenit spaimă publică. De căte ori se deschid corpurile legiuitoră, poporul tremură de nouă imposite și de legi aspre: o singură dată acestă guvernă nu venită cu legi, cari se nu atragă după dănsene cheltuieli și jafuri, cari se petrecă sub ochii ministrilor. Lumea le arată cu degetul, și guvernul se face că nu le vede. Cum să derăguie calificată acestă guvernă? În tără este un gemitu, totu este distrus, n'avem niciun bună; suntem ocoliți în fine de tâlhari.

D. Weiss, vice-președinte, de la biroiu, amintesc d-lui Panait Radu a veni la cestiune, Dialoguri între oratore și vice-președinte, care sună clopoțelul.

D. Prim-ministru. Acăsta e cestiunea Bine, bine.

D. P. Radu. Nu sciu de unde și acum atâtea prestigiul în Muntenia pentru d. Catargiu: la noi d-sea nu era de cătă.....

D. vice-președinte, de la biroiu, sună clopoțelul. D. P. Radu protesteză. Dialoguri din nou.

D. P. Radu. Nu puteți să mă opriți, Murmur de indignație contra vice-președintelui.

D. Prim-ministru, Totu acesta în cestiune? (rîseste)

D. P. Radu, continuându, arată că legea guvernului trebuie respinsă. Guvernul n'are nici meritul să fi făcută așa cum este, ci a luat-o după proiectul d-lui I. Ghika. Vedeți mai bine de cele-lalte interese ale terei, căutați de îndreptățile reale ce ați făcută: nu cugetați totu la chiștuiel și la imposite; n'o să se momescă tera multu timpu de administrație guvernului.

D. prim-ministru, întorcându se către președinte, "lă amenință cu mâna, dicându-i: «te-am văzută cine ești d-tea, d-le vice președinte, acum te cunoști: ați lasat, în contra regulamentului, se discrediteze guvernul. Aiaștă cestiune care atinge scopul d-vostă, nu voi lăsa-o josă.

D. Weiss, vice-președinte, respunde: "n'ăi văzută că l'amăchiată de două ori la cestiune și nu vrea se asculte?"

D. prim-ministru. Trebuia se i luă cuvântul și se lă punea la ordine.

Senatul se cam speră de mugetele finanțătoare ale d-lui prim-ministru.

D. prim-ministru. Văd că cercetați se mă resturnățile legătute. Daca nu vă mai plăcem, dați-ne unu blamă, derănu nu veniți indirect în aiaștă cestiune simandicosă. Vă spună dreptă: vom urăta Domnitorelui și vom cere disolvarea: vă veți duce la casă cătu de curând. (Mare indignație)

une între senatori și publicu.) Cătu pentru d. P. Radu, astă vine dintr-o supărare, pe care i-o voi spune la urechiă.

D. P. Radu. Nu primescă se mi-o spuță la urechiă: spune-o aici.

D. Deșelu. D-le miniștri, avansați, dupe obicei, cuvinte prin cari atrageți atențunea publică: vă someză să spuneți aici, ca noi se i judecăm greutatea.

D. prim-ministru. Va veni și vremea aceea. Faceți cum veți voi: respingeți său votați legea, căci cu încriminările, ce totu faceți guvernului de două dile, învățați tăra contra noastră.

Se cere închiderea discuției, și se primește.

Se pune la votă luarea în considerare a legii. Mai mulți senatori ceră votarea prin bile. D. vice-președinte Al. Orăscu o face prin rădicarea mâneleră; și declară că legea să a luată în considerare, Sedința se rădică, urmându discuție nea pe articule pentru a doua zi.

DIVERSE

Furtișagă cu intriga epistolă. — Acumă câteva dile, la Paris, proprietarul unei case frumose de pe bulevardul Sebastianopol, Domnul S..., primă scrisoarea următoare:

Domnule,
Femea d-tale își rîde cumă se cade de d-ta. În facia d-tale se face sănă și te însă că cumă nuți poți închipui. Dică voceați să ați probă de asta, e lucru foarte ușor. Fă-te că pleci într-o călătorie cam de vră 15 dile, pleca și peste o săptămână întorce-te fără veste. Te asicur că veți surprinde două culpabili în propria d-tale casă.

Unu amică.

Domnul S..., mai întâi nu voi să crede: însă, întrându-i la înimă bănuelă, se hotără să urmărească femea. Elă are pe tatăl său și nisice proprietăți la Orleans; spuse nevestei lui că are nisice afaceri urgente și pleca a două zile după primirea scrisoarei anouime.

Nici nu ajunsese pote bine, cându unu comisionar aduse femeei lui, care remese acasă, scrisoarea următoare:

Domnă,
Bărbatul d-tale te însă că. Nu are nici o afacere la Orleans. S'a dusu numai să petreacă 15 dile cu jumătatea lui, o actriță de provincie, cu care cheltuesc banii de acasă.

Unu vecină.

Domna S., indignată, nu mai stete unu momentu. Nici una nici două, se asvărli într-unu vagonu și, a două zile cu trenul de noapte, sosi la Orleans, furiosă și gata să se despară de bărbatul său.

Bărbatul căuta să se justifice de către cu greu, căci nu-i putea spune cauza adevărată a plecării lui la Orleans.

Se explică în fine naș pe largu, își arătă unul altuia scrisorile ce primiseră și, cerându-șă ertare unul de la altul, se rentorseră la Paris dicându-șă:

— Și-a răsu de noi. In adevără. Soții S..., fusese să obiectul unei nedemne combinații.

Scriul D lui S..., fusese spartu și totu hărțile de valore furate, și D-na S..., găsi dulapul cu sticla sfaramătă și bijuterile lipsă. Din acăstă intriga epistolă familia S..., pagubi 15 mil de franci. De aceia e bine ca nici o dată să nu prea pui că cineva temești pe scrisori anonime.

ULTIME SCIRI

Unu nou conflict, o neuă certă între ministri, cu totu cârpiala săcută prin venirea Domnului Cantacuzino la ministeriul lucrărilor publice.

Domnul Costaforu, agintele actualului guvern la Viena, a sositu dilele acestea în București. Domnia sea venea, pe cătu ni se spune, trimisă de D. Androssy spre a intra în ministeriu cu obligația de a face să se voteze jocuriile.

Unu din Ministrul erau în combinația acestu plan, alti nu.

Sositu în București, Domnul Costaforu se astepta se pue măna pe portofoliul afacerilor streine și D. Boerescu se trăca la lucrările publice în locul D-lui Cretulescu, cându se pomenește că D. Cantacuzino îi strică totu gusturile și astu-selu rămâne cu buzele umflate.

De aci certă, de aci conflict, de aci erăși scomote de nouă combinații.

Aceste sciri le ținemu din sursă positivă, de acolo de unde amăluat să totu care le-amă comunicat până acum și că totu s'au adverită.

CONSULATUL GENERAL ELIN DIN ROMÂNIA.

Face cunoscută

Că licitația obiectelor supe stricăciunei a averii decedată Prințesa Ecaterina C. M. Suțo Dudeșcu, neterminânduse definitiv la ziua de 16 ale corentei, să a ficsat continuarea ei la 23. co-rentu, ziua Duminiță și ora 12 de amiajă.

Licitatiunea va avea locu chiar în localulu decedatei, Strada Craiovei No. 50. — Doritorii suntu invitați iarăși a se înfrăța pentru concurență.

București, 19 Decembrie 1873.

Delegatul însărcinat cu licitația.

G. Pappadimitropulo

BIBLIOGRAFIA

A cătu de sub typară:

ISTORIA DESCOPERIREI AMERICEI

Aprobată de Ministeriul Cultelor și Instrucțiunii Publice ca carte de lectură pentru copii de arbe sexă.

Prețul 60 bani — Se afă la librariile Socec, Spirescu Popper și Stephănescu.

A N U N C I U

Să tămăduște prin acțiune esterioră de Buba negră, Sgarcrea înime, Epelipsă, colică, brâncă, copiș cocoșă, gușă la gâtă, și multe altele.

Informația în str. Ișvoru No 61.

AVIS

UN JUNE, ca de 22 de ani, dorește forte multă a se angaja la vră casă, ca Secretar și com-

tabilu. Cunoscându pe lângă cele ce aparține de unu comptabil și lucrarea pământului, adică, Agricultura.

Doritorii de asemenea, se potă adresa franco la proprietatea d-să, să verbalu său prin scrișore, puindu adresa C. G., strada st. Stefanu Nr. 74.

SALA BOSEL TEATRU ROMAN

Sâmbătă la 22 Decembrie 1873.

REPREZENTAȚIUNE ESTRORDINARĂ

IN BENEFICIULU

D-NEI ELENA CARAGIALI:

FRUMUSEȚILE

DIN

IASI SI BUCURESCI

Canionetă umoristică în versuri compusă și esecută de D. Iorgu Caragiali

DULCE E LA PRIMARIE

SÉU

ORI-CE ALBINA NU DA MIERE

Farsă cu cantece, în două acte, localizată din limba francesă.

? Deputații facă ce-va?

Conioneta în versuri compusă și esecută de D. Iorgu Caragiali

Biletele se voră găsi de ažil până în ziua de Reprezentare la Casinului Eiliacofschii și la sub Semnatul.

Iorgu Caragiali.

CURSUL ROMÂN

București 8 Decembrie st. v. 1873

Bastimentele

EFFECTELE	Oferit. vindut.	Corăbiu sosite	poroane	Vapore sosite	poroane
Oblig. rurali.....	102 — 101 50				
Strusberg.....	— — —	1	7	7	4
Oppenheim.....	— — —				
Oblig. domeniiali....	92 75	92 25			
căilor ferate....	— — —				
Societ. gen. gaz....	— — —				
Dacia, c. d-asig....	720	Grâu ghircă, greutate.....	127 — 133		
Mandate.....	— — —	Grâu ciacăr. calit. I. kila.....	97 — 113	60 — 61	100 — 110
Imprum. municipi.....	16 50	— — —	96 — 106	94 — 200	92 — 88
SCHIMBULU					
Paris à vista.....	— — —	48 — 50			80 — 96
" 3 luni.....	97 25	Orzul.....	30 — 32	53 — 70	44 — 55
Marsilia avista.....	— — —	Ovăzul.....	49 — 50	40 — 44	45 — 26
" 3 luni.....	24 95	Secara.....	32 — 34	32 — 36	
Londra a vista.....	368 50	Rapița calit. I. kila.....	48 — 50	120 — 122	100 — 106
" luni.....	363 25			80 — 85	
Berlin.....					

MIȘCĂRILE PORTURILOR ROMÂNI

9 Decem. Ismail Brăila Giurgiu

9 Decem.	Ismail	Brăila	Giurgiu
	incăr. desert.	incăr. desert.	incăr. desert.
	1	2 4	8 2
		6 4	

